บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่โลกไร้พรมแดนการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยทำให้การรับรู้เรื่องราวต่างๆ การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมจากที่ต่างๆ ในทุกมุมโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว และการแสวงหาความรู้ก็มิได้มีแต่ในห้องเรียนและในช่วงวัยของการเรียนอีกต่อไป การเรียนรู้ของคนไทยในปัจจุบันต้องกระทำในทุกสถานการณ์ ในทุกช่วงของการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life–long learning) พร้อมกับกระแสการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่สูง จึงจำเป็นที่เราจะต้องมุ่งสู่การพัฒนาทรัพยากรคนให้เป็น"บุคคลแห่งการเรียนรู้" (Learning Person) (ธเนศ ขำเกิด. 2541 : 28) เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่ง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ก็มีจุดมุ่งหมายหลักที่ การพัฒนา " คน " ให้มีคุณภาพ โดยมุ่งสร้างคนให้มีลักษณะเป็นคนที่ " มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี " การจะพัฒนาคนได้สำเร็จนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับการศึกษา ฉะนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้มีการวางแนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2539 – 2550 เพื่อให้ประชาชนไทยมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพัฒนาประเทศชาติให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข โดยมีแนวทางดำเนินงานใน 4 ด้าน คือ การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษาการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และการปฏิรูป-ระบบการบริหาร การศึกษา เพื่อเป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ก็ได้สนับสนุนการพัฒนาคนด้านการศึกษาด้วยการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดย ไม่เก็บค่าใช้จ่าย พร้อมกับ จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคม

การที่เราจะสร้างคนให้มีความสามารถเป็นคนลักษณะที่ " มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี " ตามที่เราต้องการคงต้องอาศัยการศึกษา ซึ่งการศึกษาจะไปสู่ความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยวินัย (กรมวิชาการ. 2541 : 39) วินัย คือ ความคาดหวังของสังคมที่จะให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตาม

ในสิ่งที่ถูกที่ควรอันจะส่งผลให้เกิดความจริญรุ่งเรืองแก่ตนเองและสังคม ได้แก่ การประกอบสัมมาอาชีวะด้วยความขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ (อนันต์ จินดารัตน์. 2536 : 7)

ปัจจุบันสังคมไทยมีสัญญาณบ่งชี้ว่ามีความซับซ้อนยุ่งยาก และคับแค้น อันเป็นผลกระทบมาจากปัญหาทางจริยธรรม อันได้แก่การขาดวินัย (กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. 2541 : คำนำ) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ที่เน้นการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ กำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของสถาบันการศึกษาในการพัฒนาจิตใจคน โดยมีหลักในการพัฒนาจิตใจคนให้มีวิสัยทัศน์ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดโครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม โดยเน้นเรื่องความมีวินัย(กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. 2541 : คำนำ)

ความสำคัญของวินัยจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าวินัยมีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับข้าราชการครูกว่าข้าราชการประเภทอื่นๆ เพราะครูนอกจากจะเป็นข้าราชการแล้วยังได้รับการยกย่องยอมรับนับถือว่าเป็นปูชนียบุคคล ที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน เพื่อให้อนาคตของชาติได้มีความรู้ความสามารถ ศีลธรรมจรรยา รวมทั้งยังมีหน้าที่ในการต้องคอยช่วยเหลือ และแก้ไขข้อบกพร่องในด้านความประพฤติของศิษย์อีกด้วย ครูจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์และประชาชนทั่วไปดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องมีทั้งวินัยของคน มีวินัยข้าราชการในขณะเดียวกันก็ต้องมีจรรยาบรรณครูด้วยโดยคาดหมายว่า หากข้าราชการครูมีวินัยแล้ว ก็จะส่งผลต่อตัวครู ต่อการศึกษา ต่อสังคมและ ประเทศชาติ และต่ออาชีพของข้าราชการครู คือ

1. จะเป็นปัจจัยในการสร้างความสำเร็จ และความเจริญก้าวหน้าให้แก่ข้าราชการครู
2. ช่วยให้การจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมาย
3. ช่วยสร้างเด็กให้มีวินัย ต่อไปในภายภาคหน้า ก็จะเป็นประชาชนที่ดีมีคุณภาพดี และเป็นกำลังสำคัญต่อไปในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า
4. จะช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดีของอาชีพครู (อนันต์ จินดารัตน์. 2534 : 23 – 24)

เสนาะ ติเยาว์ และ ปวีณ ณ นคร (2534 : 443) ได้กล่าวถึงผู้บริหารสถานศึกษาว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทอันสำคัญมากในการรักษาวินัยข้าราชการ และการเสริมสร้างพัฒนาให้ข้าราชการครูมีวินัยป้องกันดูแลอย่างระมัดระวังไม่ให้ข้าราชการครูทำผิดวินัย และทำการปราบปรามหรือดำเนินการทางวินัยเมื่อมีผู้กระทำผิดผู้บังคับบัญชา ต้องคอยระวังไม่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำผิดวินัยตลอดเวลา

สาเหตุที่ทำให้การใช้ครูมีประสิทธิภาพต่ำ คือค่าตอบแทนครูต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาชีพอื่นๆ ที่รับผิดชอบต่ออนาคตและความสงบเรียบร้อยของคนในชาติ เป็นต้นว่า อัยการ ตุลาการ แพทย์ และตำรวจแล้ว วิชาชีพครูได้รับค่าตอบแทนต่ำ ผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2539 พบว่ามีครู

เพียงร้อยละ 50 ที่สามารถอยู่ได้อย่างประหยัดด้วยเงินเดือนครู (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2539) จากการสำรวจของของกระทรวงศึกษาธิการ (2539) พบว่า ร้อยละ 95 ของครูไทยเป็นหนี้ และภาวะหนี้สินส่งผลให้ครูขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน จากภาวะดังกล่าวทำให้ครูต้องหาอาชีพเสริมและส่งผลให้อาจทำผิดวินัยเกิดขึ้นได้ เช่นอาชีพบางอย่างมีผลต่อการเบียดบังเวลางาน และส่งผลให้ครูเอาใจใส่ต่อเด็กนักเรียนน้อยลง

จังหวัดพิจิตรเป็นอีกจังหวัดหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ ของประเทศชาติทำให้ข้าราชการครูขาดขวัญกำลังใจ ในปีการศึกษา 2543 นี้ ทางจังหวัดพิจิตร ให้ใช้เม็ดเงิน ร้อยละ5 สำหรับการขึ้นขั้นเดือนกรณีพิเศษ (อ้างถึงหนังสือสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร ด่วนที่สุด ที่ศธ. 1140 / 4308 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2541) ทำให้บางโรงเรียนไม่มีเม็ดเงินพอที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้แต่ผู้บังคับบัญชาก็พยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เงินเดือนขึ้นโดยไปขอยืมจากโรงเรียนภายในกลุ่มเดียวกัน เป็นปัญหาที่ทำให้ครูขาดขวัญกำลังใจ ไม่มีจิตใจที่จะทำงาน หรือ พัฒนางานขึ้นมา ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องเสริมสร้าง หรือพัฒนาวินัยในตนเองเพื่อไม่ให้ครูผู้ใต้บังคับบัญชาสนใจในเรื่องเม็ดเงินร้อยละ 5 หรือสนใจความชอบกรณีพิเศษ แต่กลับมาสนใจว่างานในหน้าที่เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้เต็มความสามารถ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตประจำวันและประเทศชาติต่อไปได้ในอนาคต หากครูมีความสามัคคีและมีวินัยที่ดีก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ศิษย์จะได้นำไปปฏิบัติต่อไป

ผลของการวิจัยในเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารจะนำไปเสริมสร้างและพัฒนาวินัยข้าราชการครู โดยสร้างความศรัทธาในตัวผู้บริหารเพื่อให้ข้าราชการครูเป็นผู้มีวินัย และให้ครูรู้ถึงโทษของการทำผิดวินัย และมีวินัยในตนเอง ตั้งใจทำงานอุทิศตัวและเวลาในการเรียนการสอนโดยมีผู้บริหารเป็นผู้ชี้แนะ เพื่อพัฒนาข้าราชการครูให้เป็นผู้มีวินัยที่ดีเหมาะสมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน เป็นงานที่หนักแต่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องทำให้ได้และทำให้ดี

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเสริมสร้างและพัฒนาวินัยข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเสริมสร้างและพัฒนาวินัยข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปปรับปรุง และพัฒนาบทบาทของตนเองและระบบบริหารสถานศึกษาในการสร้างเสริมและพัฒนาครู ให้มีระเบียบวินัย

2. หน่วยงานที่มีหน้าที่คอยควบคุมกำกับดูแล การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา สถาบันพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่เข้ามารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง และ การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ในการเสริมสร้างและพัฒนาข้าราชการครู ให้มีระเบียบวินัยได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่สำรวจสภาพการเสริมสร้างและพัฒนาวินัยข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร ตามแนวทางการสร้างเสริมและพัฒนาวินัยของผู้บังคับบัญชาที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ 2535 มาตราที่ 99 วรรค ซึ่งบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชากระทำ คือการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรมทางวินัย เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ตลอดจนการจูงใจให้มีทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมไปในทางที่มีวินัย โดยศึกษาจากมุมมองของครูผู้สอน

2. ขอบเขตของประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการทำการวิจัย คือ ข้าราชการครูสายผู้สอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร จำนวน 3,629 คน (ยกเว้นข้าราชการครู ที่ ลาศึกษาต่อ จำนวน 8 คน)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการทำการวิจัย คือ ข้าราชการครูสายผู้สอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร โดย ใช้วิธีการสุ่มตัวแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) จำนวน 294 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 วุฒิทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกเป็น

1) ปริญญาตรีและต่ำกว่า

2) ระดับปริญญาโท

3.1.2 ประสบการณ์ในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกเป็น

1) – 10 ปี

2) มากกว่า1 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่สภาพการเสริมสร้าง และพัฒนาวินัยข้าราชการครู ประกอบด้วย

3.2.1 การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

3.2.2 การฝึกอบรมทางวินัย

3.2.3 การสร้างขวัญ และกำลังใจ

3.2.4 การจูงใจให้มีทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมไปในทางที่มีวินัย

4. ช่วงเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นช่วงสภาพการเสริมสร้างและพัฒนาวินัยข้าราชการครู คือระหว่าง วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 ถึงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2543

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือ อาจารย์ใหญ่ หรือ ครูใหญ่ ที่เป็นผู้บริหารสูงสุดของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร หรือผู้ที่รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว

2. ข้าราชการครู หมายถึงข้าราชการครูสายผู้สอนทั้งหมดรวมถึงครูอัตราจ้างด้วย ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร

3. วินัย หมาย ระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่กำหนดขึ้นมา เพื่อใช้ควบคุมพฤติกรรมของบุคคล และปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมาย หากบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดจะต้องได้รับการลงโทษตามควรแก่กรณี

4. ประสบการณ์ในการบริหาร หมายถึง อายุการปฏิบัติราชการเป็นผู้บริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสูงสุดของสถานศึกษา

5. การเสริมสร้างและพัฒนาวินัยข้าราชการครู หมายถึง ดำเนินการให้ข้าราชการครูมีความรู้ จูงใจให้ข้าราชการครูประพฤติปฏิบัติตนตามข้อกำหนดทางวินัย โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้กระทำตามระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 99 วรรค 2 กำหนดให้ผู้บังคับบัญชากระทำ คือ การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรมทางวินัย การสร้างขวัญและกำลังใจ และ การจูงใจให้มีทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมไปในทางที่มีวินัย

6. การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาประพฤติปฏิบัติตนตามข้อกำหนดทางวินัย ที่กำหนดให้ข้าราชการครูถือปฏิบัติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ข้าราชการครู ประกอบด้วย การปฏิบัติตามวินัยข้าราชการพลเรือน การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู

6.1วินัยข้าราชการครู หมายถึง ข้อกำหนดเชิงพฤติกรรมสำหรับข้าราชการครูในการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ข้อบังคับที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ วินัยข้าราชการครูมีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

6.1.1 วินัยของข้าราชการพลเรือนที่มุ่งควบคุมให้ข้าราชการพลเรือนปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ รวมไปถึงการปฏิบัติตนเองต่อครอบครัว สังคม ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและประเทศชาติ และให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีวินัย ประกอบด้วย การรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อพึงปฏิบัติ ประกอบด้วย การสนับสนุนการปกครองระบบประชาธิปไตย การเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ การรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ การปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนของกฎหมาย การรับทราบเหตุการณ์และความเคลื่อนไหว อันอาจทำให้เกิดภยันตรายต่อประเทศชาติ การรักษาความลับของทางราชการ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา การมิให้กระทำการข้ามขั้นผู้บังคับบัญชา การไม่รายงานเท็จ การอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ การเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย การต้อนรับและให้ความสะดวกแก่ทุกคนที่มาติดต่อราชการ การไม่กระทำการให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่เป็นกรรมการผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท การวางตัวเป็นกลางทางการเมือง ต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

6.1.2 ข้อกำหนดอื่นๆสำหรับครู เป็นข้อกำหนดเฉพาะเพื่อให้ข้าราชการครู ปฏิบัติเพิ่มเติมนอกเหนือจาก วินัยข้าราชการพลเรือน อื่นๆ คือ จรรยาบรรณครู (แนวการพิจารณาลงโทษครู. 2543 : 1)

6.2 จรรยาบรรณครู หมายถึง สิ่งที่ครูจะต้องประพฤติปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพครู ประกอบด้วย

6.2.1 ครู ต้องรักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือส่งเสริม และให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

6.2.2 ครูต้องอบรมสั่งสอน ฝึกฝนและสร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ และด้วยความบริสุทธิ์ใจ

6.2.3 ครูต้องประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกายวาจาและจิตใจ

6.2.4 ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และ สังคมของศิษย์

6.2.5 ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้จ้าง วานให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

6.2.6 ครูยอมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางด้านวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

6.2.7 ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร วิชาชีพครู

6.2.8 ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์

6.2.9 ครูพึงประพฤติและปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

6.3 การฝึกอบรมทางวินัย หมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ หรือ อบรม หรือการประชุมสัมมนาในเรื่องวินัยแก่ข้าราชการครู ได้แก่ การให้ความรู้ การตักเตือน การชี้แจง การจัดประชุม การจัดให้มีการอภิปราย และ การจัดสัมมนาเกี่ยวกับวินัยในโรงเรียน

6.4 การสร้างขวัญ และกำลังใจ หมายถึง การกระทำการใดๆ ที่จะทำให้ข้าราชการครูมีความรู้สึก หรือมีเจตคติที่ดีต่อผู้บริหารสถานศึกษา ต่อ หน่วยงาน ต่อสภาพการทำงานและต่อเพื่อนร่วมงานได้แก่

6.4.1 การมอบหมายงานที่เหมาะสม

6.4.2 การยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน

6.4.3 การให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

6.4.4 การให้ความยุติธรรม

6.5 การจูงใจให้มีทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมไปในทางที่มีวินัย หมายถึง การน้อมนำ การกระตุ้น หรือเร้าใจ ให้ข้าราชการครูเกิดความรู้สึกในทางที่ดีต่อการมีวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อการมีวินัย และจะต้องแสดงออกไปในทางที่มีวินัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. สถานศึกษาที่มีผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท มีการเสริมสร้างและพัฒนาวินัยของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพิจิตรมากกว่าสถานศึกษาที่มีผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า

2. สถานศึกษาที่มีผู้บริหาร ที่มีประสบการณ์ในการบริหาร มากกว่า10 ปีขึ้นไป มีการเสริมสร้างและพัฒนาวินัยแก่ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพิจิตรมากกว่าสถานศึกษาที่มีผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 0 - 10 ปี